

✻
 Sy-li spěwał,
 Pilnje džěłał,
 Strowja će
 Swó bny statok,
 A twój swjatonk
 Zradny je.

 Za staw sprócnj
 Nacoj mócnj
 Lubosc ma;
 Bóh pak swěrnj
 Přez spar měrnj
 Čerstwosc da.

✻
 Njeh ty spěwaš,
 Swěrnje džěłaš
 Wšědne dny;
 Džeń pak swjaty,
 Duši daty,
 Wotpočń ty.

 Z njebjes mana
 Njeh ci khmana
 Žiwnosc je,
 Žiwa woda,
 Kiž Bóh poda,
 Wokřew će! F.

Čerbske njedželske lopjeno

Čafožil 1891 Khrjebjanski farań dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

22. augusta 1937

Baugen

13. njedžela po šwoj. Trojizy.

Luk. 10, 36—37: „Kotry dha mjes tymi tšjomi sda šw tebi, so je bližšchi był tomu, kiž bě mjes rubježnikow padnył? Wón pak džěšče: Tón, kiž je žmilnosć na nim wopokašal. Tuž džěšče Jesuž k njemu: Dži a čitiń tež tohorunja!“

Wěšče běšče to farisejski — saduzejszy mjenujzy do wěčneho žiwjenja njewěryachu —, kiž šo našeho Knjesa prašcha: „Mijchtrje, šhto mam činić, šo bych wěčne žiwjenje herbował?“ To je tola najwažnišče praščenje mjes wschitimi druhimi praščenjemi, to jedne, šhtož je nušne; to je našče šwjate powołanje tu na šwěće, šo ša šwoju wěčnu šbóžnosć štaracz. Ale tajke praščenje ma wuńć se šprawneje wutroby, kotraž woprawdže š bojošczu a se rženjom šwoju šbóžnosć pnta. Pola pižmawučženeho tutoho teksta šljachišch pak wěštu hordosć šobu klicžecz: wón chže šebi šam psches šwoje škutkowanje něšhto warbowacz, wón šam wscho wjele šěpje wě a chže Šbóžnika jenož š tajkim praščenjom špntowacz. Ale našch Šbóžnik wotmołwi š tutym kražnym pschirunanjom, tak šo jeha špntowar a praščeń prawu šezjiu doštanje. Tutoho pižmawučženeho počaže našch Knjes na šakoiń: „Kač čitáš w šakonju?“ Wón doštanje wotmołwu: „Dyrbišch Boha, šwojeho Knjesa, lubowacz š žylej šwojej wutrobu, š žylej šwojej dušchu, š žylej mozu a se wschej myšlu, a šwojeho bližšcheho jako šam šo!“ Tak je potajkim pučž tutomu pižmawučženemu šnaty; nětko ma po nim šhodžicz: Čitiń to, a budžešch žiwnj! Wón pak chžyšče šo šam prawy činić a štaji nowe praščenje: Šhto je mój bližšchi?

Na to jemu našch Knjes našče pschirunanje powěda, tutu parlu wschitkich bibliškich štawišnow. Čłowjek džěšče wot Jerusalema po štrašnym pučžu, nimo štałoštych šklubnow, w kotrychž šo rubježnizy šhowachu, dele do městaczka Jericha. Jeha mjeno ani jeha wěrywufnacže njeje Knjes

nam šobu mjenował, ani prašil, do kotreho luda šluscheje. Wón padže mjes rubježnikow; na pol morwy wostanje bjes pomozny pschi pučžu ležo. Tu čžehnjetaj dwejo po šamžnym pučžu, najprijedy měšchnik a potom levita, wobaj štaj wěšče w templu šwoju měšchnišku šlužbu wobštaraloj a šo nětko do domišny wróčeshtaj. Wobaj widžitaj jeha w krwi ležo; pak šo rubježnikow bošitaj, pak nočzetaj šo pola mrějazeho nječžišteju čžinicž; wobaj džetaj nimo šranjeneho.

Kelko nušy, kotraž pschi našchim pučžu leži! Kelko bjesžmilneho šmyšljenja, kotrež nimo njeje džě! Šhto štara tebjě tamny žuš čłowjek? abo drugi myšli: šym mjehčeje wutroby a njemožu šrawne rany widžecz; štečži šo boji. Ale pschezo tola něšhto šobu klicžiči š tamneho štareho praščenja: šym dha ja bratra wajchtač? abo: šhto je mój bližšchi?

Nuša pohanow na pschiklad woła k njebježam, ale wschu woporniwošcz šemi tole myšljenje: nimamy dha pola naš w domišnje došcz nušow, kotrež šu nam bliže? Aba tam ma šo nowa žyrkej twarić; je jara nušne, šo šo ša to wopruje; ale ty prašišch: najprijedy čžěko, potom dušcha! Aba ma šo na pschiklad šberacz ša šjawně nušy našcheho luda; ty njechášch šo wobdželicž šo wurěčžo, šo mašch šam w šwojej šwójbje došcz štarosczow. Tak šej wscho jara derje pschemyšlujo nješchindžesch k prawemu wuškutkowanju w ššesčžijanskej luboscz. Napošledku tebi pschi wschěm praščenju: šhto je mój bližšchi? jenož tamna šebicžna wěrnosć šwětněje mudrosče šbytkna wostanje: kóždy je šebi šam najbližšchi!

Našch Šbóžnik, kotrehož runje přjedy šamaritszy njeběchu do šwojich domow ani witali ani pschijeli, poštaji tu rušnje šamaritskeho ša šnamjo šwjateje žmilnosče. Kažka to lubosć! Žadne mjeno šo tu njemjenuje, wón je wulki nješnaty na šwěće; ale w njebiežach je jeha mjeno napřhane, a ššesčžijanska žyrkej jeha nješabudže, hdyž šo w škutkach lu-

bojce žmili nad wšchitkimi, kiž někažkeje pomozny potrebaja. Esmilny samaritiski žo njeje najprjedy napraschowat: s kajkeho luda žy ty? abo kajkeje wěry? kaž rěkaš? ale wón bjes praschenja pomha, hdžež nusy nadeždze. Ršesćizjanska lubošč žmili žo žamo na franženym njepšheczelom; jej dožaha, so je druhi cželo a krej kaž my, cžlowjel wot Božeje hnady wotwižny kaž ja.

Na praschenje pižmawučženeho wotmolwi našy Rnjes jažo s praschenjom: „Kotry mjes tymi tšjomi sda žo tebi, so je bližšchi był temu, kiž bē mjes rubježnikow padnył?“ Na to doštanje wotmolwu: „Tón, kiž je žmilnošč na nim wopokasal!“ Pižmawučženy žo woprascha: „Štót je mi najbližšchi?“ Jesuž pał wotmolwi: „Njepraschej žo wjele, ale pomhaj! Njecziń žej staroščje: štót je mi bližšchi, ale hdžež nusy nadeždzeš, tam pšchimaj; runje tuteho potrebného je tebi Bóh nětk jako twojeho bližšchého póžkał!“

Kelko luboščje tutón samaritiski wopokasuje! Wjele žlowow wón pšchi tym njeje cžinił; ale jeho žyła wožoba žobu pomha: Wóčžo, wutroba a ruka! Wón pomha žam; Wón pomha na měščje; Wón pomha s woprowanjom žwojich darow, žwojich mozow a žwojeho cžaza!

Taž dži a cžin tež teje runoščje! Ale wopruj niz jenož něšto wot žwojich pjenjes, ale wopruj něšto žwojeje wutroby žobu a kładž lubošč do žwojeho štutkowanja!

Enajesč, luby cžitarjo, luba cžitarčka, woprawdžiteho samaritiskeho, kiž je s njebieš pšchišchol, so by žo na hrěšchny mi cžlowjelami žmilił? Ženož štótž je wot njeho žmilnošč nashonił, móže jažo žmilnošč druhim wopokasowacž!

Lubošč, ja žo poddam cži,

Twój čžu woštacž wobštajnje. Samjeń.

Schmalkalden.

W tutnych dnjach, wot 21. hačž 28. augusta žwječzi město Schmalkalden — njedaloko města Kassel s něhdže 10 000 wobndlerjemi 400lětny jubilej tnyh po nim pomjenowaných „Schmalkaldenskich artiklow“. Do tutnyh artiklow sapoži Luther po namolwjenju kurwjercha sakadne wučžby ewangeliske žyrkwe; wone dyrbjachu bncž podložil ja jednanja „Schmalkaldenskeho Swjaska.“

Směja tam škulste žwatožnoščje, žwjedžeńsku Božu žkuzbu, wšchelake žwjedžeńske pšchednosčli, žwjedžeńsku wustajenje dopomnjeńkow na reformaziju, tohorunja tam žwjedžeńsku hru, taž mjenowany Lutherdrama „Propheten“, pšchedštaja, a na hažach a na torhoščach spěwa kurrenda. W Božim domje wuhotuja wulki konzeri a po hažach a městach pocžehnje žwjedžeński cžah. Nimo toho wotměje tam sapočatk septembra taž mjenowany „štutk ewangeliskich mužškich žwój tulětny šjěd.“

Našpomnjene artikle napiša Luther kónž lěta 1536 we Wittenbergu; tutón rukopiž kšowa žo hiščeje nětkle w Heidelbergu. W februaru 1537 jednachu na to ewangeliske stawy w Schmalkaldenu wo tym, hačž póřdu na konzil, kotryž bē bamž do italskeho města Mantua wupijał. Tam, to bē žwopředka wotpohlad, džychu tute artikle jako žwoje ewangelisko-lutheriske wušnacze pšchedpožicž. W nim je Luther žo kšetro wótrje pšhecziwo bamžej wuprajil a runje taž wótrje lutheršku wučžbu wo žwjatym wotkasanju rošestajał. Ale Ewangeližy žo rošbudžichu, so na konzil njepóřdu.

Našpomnjeny „Schmalkaldenski Swjask“ bēchu Ewangeližy pał hižo 1531 šcžinili, jako žo po Mugsburgskim žejmie — 1530 — w Němškej nowe rošhadžowanje dla ewangeliskeho wěrywušnacža sapočža. S tym dozpicžu, so kšěžor kažodni-

šcho wuštopowasche a 1532 w Nürnbergu s Ewangeliškimi mēščini; wón jim pšchišwoli, so pšchi žwojeje wěrye woštanu a po njej žwoje Bože žkuzby wuhotuja, doniž njeby žyrkwiński konzil abo němški žejm noweho wo tym poštajil.

Taž šrosumimy, so město Schmalkalden, hdžž je tola wot tajkej mērye „město reformazije“, wšcho cžini, so by jubilej hódnje žwječzi.

Film a radio.

Film a radio, — kajkež hiščeje nimamy, kajkež byšhtaj pał s wulkim wužitkom bylej.

Ty žnadž šnapšhecziwiš, so mamy runje došč radija a filmow. Tola žkusch! Měnimy radio a film, kotryž by s wulkim žohnowanjom był ja wšchěch tehodla, dofelž — naštroženje rošchěrja, niz sawježelenje. Wón by s počnym prawom žobulicženy był do taž mjenowaných „pomučžaznyh filmow a radijow“.

Potajkim: wono by nusne a dobre a špomožne bylo, so bychu žo někotři s aparatami ja filmy a radio njedželu dopódnja na pucž podali po městach a po wžach a tam se žwojimi aparatami škojili wšcho, štotož je tam tažle njedželu dopódnja widžecž a žkuschecž. Tole mělo žo potom pšchi pšchi-hódnej škladnošči wžy abo wožadže pošćicžicž w hodžinžy, kotraž by žo wožebje ja to pšchihotowacž měla. Widžecž a žkuschecž by bylo žyly wěščje wjele rjaneho, pēneho — ale tež hinašchego.

Štoto měniš, štoto by žo pšchi tajkich pšchedštajenjach šewiło? Žyly wěščje wšchelakeho, mjes tutym wšchelakim pał žyly wěščje naštroženje a hanibowanje. Abó niz? By na pšchiklad widžal a žkuschal: Swony šwonja s wěže. Pšchi žyrkwi wjesu žriedža pšches naměšino a mjes kemscherjemi mužšy w drasče, w kajkež žobotu wječžor dželacž šastachu, s konjemi wós žlowy. W bližkim štatoku da žo na to žyła cžrjódka do džela, s woša mjetacž a dale do bróžnje. S žyrkwe klineži kērlušch k temu:

Dženž, dušche, wo.pocžicžje.

W Bosy šwježelene.

To je našy žwjatny džej.

Wot Boha poštaje ny!

Dženž žkuzče Jesužej

Kaž džeczi s bojoščju!

Wón ja to s hnadu čže

Mēcž we naš hospodu. —

Abó něšto druge:

Wo kemschaznyh šcžěžkach kšwataju pošledni kemscherjo do Božeho domu, s kotrehož wěže hižo swony wołaja. Na polu, nimo kotrehož džej, brincži koža pšches žito. Žiwnoščer tam žncže na kemschenjach a ja nim wotebēraja. S erta kemscherjow wužkuschich: „... a tola nješžmy žebi rjeńšchi cžaz ja žně móhli pšhecž!“

Radio a film byšchtej cži pošćicžikoj šcžehowaze:

W cžišchinje honow šady wžy njedželu dopódnja. Wobras a cžiščina wšchudžom a to štutkuje kaž wocžerštwjenje na tebe. Tola nadobo, štoto to? Esu dha cžěžlojo tu něhdže na twarje? Šamor kšlepa a kšlepa se wžy won do cžišchin, do njedžele — ale pał tola tež do wžy, do domow, do wušchow. —

Njedželu rano na dworje burškeho kubla. Burež wotkaja praji žkuzomnej: „Kšwataj kusť, hewał škomdžiš!“ — „Šaj, wšchal haj!“ žkuschich a widžich, kaž ta, kotraž to praji, žo žmēje, kaž do komory džje a tam žo hotuje a hotuje. Škóncžnje pšchidže dele. „Nješžy dha ty dawno dužy

kemski?“ ſo wofka praſcha, kiž mējeſche dženſa domach woſtacž. „Ně, njemōžach docžinicž,“ „Nětk je pſchepoſdže!“ — „Njapraſche!“ wotmolwi wofka. Tola holzu widžiš hižo duzy do kólnje. Wucžehnje tolo a wujēdže na ſtronu, — hdžej Boži dom njeſteji. —

Njedželu rano w burſkei iſtwě. „Sana, pōndžetaj wōj kemski?“ ſo pſchichodna macž praſcha. „Ně, Jan je prajił, ſo jenož hiſhcže kemski khodži, dokełž to tał mōda!“

A hiſhcže něſchto, ſchtož byſchtaj radijo a film cži woſpjetowałoj ſe žiwjenja wſy njedželu dopołdnja: Kheže, domy, dwory. Něhdže ſ jeneho ſ bydlenjow kliczi nekajft žwětny konzert. Pſchi jeho ſyntach powěſcha žōnſka ſchaty, kotrež wiežele w powětsje žmahuja. „Khorhoje!“ A pōdla kólnje kała mužſki drjowo. —

Wo iſtwje! Bur a nan leži ſwajo na lēhanžy, wiſchēdnjazy. Burwofka a macž žedži, wiſchēdnjaza pſchi wofnje a plata. Czeledž dunda po komorach a po dworje.

S tym chžemy dženſa ſa naſ film a radio ſaſtajičž. Njedč je tajka hodžinka „woſpjetowanja“ nimo! Nimo pał niž rospominanje! — Wěmy, ſo ſo hnydom praji, ſo by tež wjele, wjele drugeho dyrbjalo widžecž a žlyſhecž byčž. Wěſo, je tež! Ale wjele ſ toho, ſchtož je ſ pohōriſchtom a naſtorłom a ſchtož žnadž ty mēniſch, njemōžemoj ani ty ani ja wotſtronicž. Schtož pał tu bē žlyſhecž a widžecž, mōže kōždy jenotliwy žam wotſtronicž, pſchemēnicž. A to je žobu to, ſchtož je najwažniſche! Pobračuje jenož, ſo to jenotliwy chže a cžini.

A wažne je dale, ſo ſpōſnajelſch, ſo je pał žny dom pał žnyka wjeſ žobu na tym wina, ſo ſo tajkeho abo tajkeho ſtawa njedželu dopołdnja. Dom, žwōjba, wjeſ je žobu ſtražowac žwojeje njedžele, žwojeho dobreho waſchnja! To je tał był, to dženſa hiſhcže tał je! Hacž ſo tutōn hamt wufonja, je druga wēž. Hacž ſo nětkle ſ drugej mēru mēri a ſ drugej wahu waži hacž něhdny, ſo pſchi tym połaže. —

To žu tajke myſlicžki wboheje njedžele dla. Woſmjelſch je mi ſa ſo? Abō ně, prajicž: wboheje njedžele dla, je drje wopał; dyrbiſch drje prajicž: „wbohich cžlowjekow dla“, abo tola: „cžlowjekow dla!“ Cžehodla „cžlowjekow dla?“ ſo praſcheſch. Nō, hlaj! Bōh tōn Knjes da cžlowjekam kōždy žedmy džeit ſa džeit duſche a ſa wotpocžinč cžela; tole wobkrucža cži tež wēdomnoſcž, tamne praji wēra. Hdžej to nje wobkedžbujja, tam cžinja pſhecžiwō ſtrowocže duſche a cžela a maja to prjedy abo poſdžiſcho droho ſaplacžicž.

7 tucžnych a 7 žuchich lēt.

Nětkle wokoło žnjow rosmyſlujeſch žebi wiſchelateho, tež, ſchtož by žlyſchal abo cžital wo žuchich a plōdnych lētach. To dopomni ſo hižo tež tōn, kiž njeje tał jara w Bibliji doma, na bibliſku ſtawiſnu wo Joſepchu a jehō ſtutkowanju wē Egiptowſkei, wožebye tež na to, ſchtož ſo powjeda wo tamnych žuchich a 7 tucžnych lētach. Sa tnyh, kiž maja pſchezo něſchto na Bibliji wuſtajičž, wožebye na Starym Teſtamente, je to nětk nelube namałanje, kotrež je namkał ſnajet Egiptowſkeje, Selim Haſſan. Na podnoſchku drje wiſchēm ſ wobraſow ſnateje poſtawy „Sphinx“ pſchi pyramidach pola Giſch nadeidže wōn pižmo, w kotrymž je rēcž wo lētach drohoty a hlōda. 7 lēt poſpochi wuwoſta powodjenje kraja ſ wodu, kotruž rēka Nil wuliwaſche. Hlōd a khorocže naſtawachu ſ teho. Wucženž mēni, ſo je tuto pižmo pižane do lēta 1700 do Khr. n. Pharaonojo poſdžiſchich narodow žu pižmarunje naſpomnjeneho cžaža ſnicžili; tehodla hacž žem nicžo tał njenamałachu. — Eſnadž ſo hiſhcže dałſcheho namał.

Tež w Grichifkei.

Schto? Něſchto, ſchtož je podobne prōzowanju, kotrež chže ludej Němſkeje ſbožo pſchinjeicž ſ tym, ſo wēru ſtarych Germanow ludej ſažo da. W Grichifkei ſo mjenujžy někotſi prōzujja, ſtary wēru Grichifkeje a jeje ſtarych pſchibohow ſažo wožiwicž a tutōn kult ſawjeſcž. Někotrych ſ tnyh, kiž tam ſa to wuſtupuja, žu tam nětk pſched žyrkwinski žud ſtajiłi.

Schto je Julian Apoſtata, tutōn wotpadnik na khežorſkim trōnje, dyrbjal cžežko ſranjenny wuſnacž: „Tuž wiſchal by Ty tola dobnł, Ty Galileiſki!“ — Tež tam kaž wiſchudžom placži Khrnſta žłowo: „Mi je data wiſchitka mōž w njebyežach a na ſemi!“

Nowe Bože domy.

Hdny tam a tam Bože domy nicža, ſwježelja žlyſhecž, ſo tu a tu nowe Bože domy twarja. A tym hižo huſcžiſcho podatym powjeſcžam wo tym, ſo ſo tež nětkle w Němſkei nowe Bože domy twarja, pſchidawamy dženſa tute:

W Unterachingu w Banerſkei połožichu ſałožny kamjeit ſa nowy Boži dom. — Runje tał ſałožichu žebi 15. auguſta we wožadže Karolinenhorſt pola Schčecžina nowy Boži dom. — W Obergünzburgu — Allgäu — dotwarichu ſwonłowny twar noweho Božeho doma. — Wožada Waldaugesheim pola Kreuznach chže hiſhcže lēta žwōj dotalny Boži dom, kotryž bu 1790 poſwjecženny ſ nowym na drugim mēſtne natwarjomnym ſamēnicž, dokełž je ſ hōrniſkim dželom tał cžerpil, ſo dyrbjachu jōn ſawrēcž.

A tola!

Po Pōjnjanſkich dopižach je najmlōdſchi bratr žowjetruſkeho wōjniſkeho miniſtra a najwmyſchcheho roſkaſowarja Worōſchilowa ſe žowjetruſkeho wōjſka wuſtupil a woſjewil, ſo chže duchowny byčž. W liſcže na žwojeho bratra piſche tutōn Serge Worōſchilow, ſo „mōže po jehō mēnjenju jenož kſcheſcžijanſtwo to dacž, ſchtož je komunizmuž hacž žem ſa powjedžil.“ A dale praji wōn, ſo dyrbitei ſo wmyſchnoſcž a partaja noweje wuſtawy khtunje dđeržecž a ſe piſcheſcžehanje mi wērijazyh ſaſtacž.

Wējo prōzujje ſo žowjetſki mōznač Worōſchilow ſe wiſchej mozu, žwojeho bratra wotđeržecž wot tuteje krocžele, kotraž žny žowjetſim triechi kaž piaſcž mjes wocži. A ſo ſo wotym rēcži, ſo tuteho ſmužiteho mlōdſcheho Worōſchilowa ſa jeja a do wuhnanſtwa poſcželu, niłoho njeſchekhwapi, kiž wē, kał nětkle tam w Eſowjetruſkei ſakhadžeja ſ kōždym, kiž ſo nekaf piſnje pſhecžiwō žowjetſkmej, haj ſ tał někotrym, kotryž ſo ani njeje piſnył pſhecžiwō žowjetſkmej a jehō mōžnarjam.

Haj w Ruſkei žowjetſim a tajke jehō ſakhadženje! A tola tam kſcheſcžijanſka žyrkei! A tola tam tajžy ſmužicži wuſnawarjo kſcheſcžijanſtwa! Jeſuž Khrnſtuž je prajił, ſo jehō žyrkei tež helſke wrota njeſchewinu! A Eſowjetruſku mjenuje jich doſcž nětkle „helu“, njech wiſchal druſy tež něſchto rēcža wo žowjetruſkim „paradiſu!“

Žyrkei a ſtat.

Sa ſaſtku krajnu žyrkei bu ſ Barlina 9. auguſta woſjewjene: Wufas: Eſobuſtawy krajnožyrkwiniſkeho wubjerka ewangeliſko-lutheriſkeje krajneje žyrkwje Saſkeje wōlam ja ſ tutym ſ jich ſaſtojniſtwa. — Wjedniſtwo krajnožyrkwiniſkeho hamta pſchepodawam wmyſchchemu žyrkwinemu radže Klokſche. — Pſchedžnda finanžneho wotdželenja a wjednik krajnožyrkwiniſkeho hamta mataj nadawł, wufonjecž pſchiklyſchnoſcže

a nadawki krajnozrytkwinského hamta, kelfož je to ja wobdźelanje běžnych dźelow nusne. — Němski a pruski minister sa zrytkwine naležnosće. Sastupuju: Dr. Muß.

W Serbertingenu we Württembergskej bě 1935 semjerjenje Boži dom, kotruž bě w barok twarjenn, czežto wobšahodžiko. Tutón žu nětk i pomozu dara, kotruž bě wjednik a kanzler Adolf Hitler daril, snowa natwarili.

Njedzela. 14. njedzelu po Eswj. Trojizy, 29. augusta, budu po zplej Němskej methodistiske wožadny — tež Budnjšin ma tajku, — spominacž na wažnosć, njedzelu žwjeczicž a na žohnowanje, kotrež pohadža i tajkeho žwjeczenja njedzela. Tajke wopominanje drje je powšchitkownje nusne. Nětkle po žnjach, kotrež je runje nam we Lužizy Bóh tón Knjes tak bohate a rjane dał, je dobre a spomožne, rospominacž, hacž je nusa honika koho, so njedzelu dźelašče. Wjedro spožcži nam Bóh tola tajke, so njebe nusa, so žo njedzelu dźelašče. Wšcho druhe — nimo wjedra — pak bě kóždeho jenotliweho wěž, a tak tež wotřwjeczenje njedzela i dźelom.

Wožebity džen Snutskowneho Mijiönstwa budže njedzela 26. septembra. Bože žlužby budža na njo a jeho spomožne skutkowanja, kotrež je telko dobreho wuskutkowało a kotrež je dženja pschezo hišće jenak jara nusne, njech tež pod druhimi wobštejnosćemi, spominacž. Tuž njech tež wšchudžom žylne wožadny tute Bože žlužby žobuřwjecža a žo žobuřstupaja do tych, kiž i nim žobuskutkujaja w šchescžijanškej lubošći!

Biblija w Italskej. Po poslednich rosprawach je Britiske bibliste towarštwu w Italskej rosčeriło 2901 Biblijow, 6190 Nowych Sazonjow a 131 149 druhich dźelow Biblije, wšcho hromadže potajkim 140 246 krukow.

Se Serbow a i daloka.

Žně žu we Lužizy drje nimale wšchudžom i Božej pomozu rjane domoj dothowane. To wjeřeli žo wutroba a žo dźakuje Bohu, wusnawajo i tydženšchim ewangelijom: „Bóh je wšchitko derje činił!“ Haj dodajmy směrom: „Bóž je wšchitko hnadnje činił, wón, Bóh tón wšchedomózny.“ Wšchetož czi cžlowjekojo, kotsiž žu psched jewjenjemi wjedra tak njemózni, nejžu jemu hušto došč ani próstwy ani dźaka popšcheli, haj žamo tež niz Bohu Boži džen, njedzelu, woštajili. — A žně žu rjane! Žně žu dobre! žlyšchich prajicž a to swjeřela tež sažo wutrobu, so žo to sjawnje wupraji. Je tola tak, so wjele huščišcho žlyšchich njespołojnosć rěcžecž a morkotacž a šapřewacž, so žně žu dobre a rjane byle; na psch. sta žo to šandžene lěto wožebje tak. — A žně žu runje pola naš we Lužizy rjane, a žnježarjo žu měli wožebje tu rjane wjedro, mjes tym so i druhich kóncžin žlyšchich hinašče powjescže! To wabi a nusuje snowa, so žo nutrnje dźakujesč. Tuž dźakujmy žo pak tež Bohu i wutrobu, i ruku, se žiwjenjom! A dźakujmy žo jemu w jeho domje a we žwojim domje! A wopokažmy sjawnje a špawnje tutón dźak w žylim žwojim šadzerženju nětkle, hdyž žo telko hiba pschecžiwu jeho zrytkwi, pschecžiwu jeho žlowu, pschecžiwu tej wě-rje, w kotrež wusnawamy, so Bóh, tón wulki žwjatny, wšchedomózny Bóh, je naš Wótž, psches Jesom Khrysta, našeho šchizowaneho a štanjeneho Šbóžnika! A to cžinmy w lubošći a žwěrije i Bohu a w naštróženju a w bojošči! Čzechodla w naštróženju a w bojošči? Tohodla, dokelž tón, kiž

ma woczi widžecž a wušchi žlyšchecž, widži a žlyšchi, so šadny wšcheho hibanja a wurěčžowanja wěrn a žpělowje dla a šadny wšchich hibanjow pschecžiwu zrytkwi stej antišhryst a žo wjeřeli tych žnjow, kotrež wón směje, wón, kiž je w tutym padžewon tak mjenowany „žmējazy šeczi.“ A czechodla žo wón žměje? Wěščje žobu tehodla, so žu šchescžijenjo jedny pschecžiwu druhemu! A wěščje tež tehodla, dokelž widži, kat žpěly šchescžijanow žo daja tak pěknyje a požlyšchnje kolebacž na žolmach toje liwkoščje, kotruž wón džen a džen wulka wjeř šchescžijanow. Ale wono žo tež šda, so do tuteje liwkoščje šajědže widhor. Wón budže štrachny, jara štrachny, ale to dobre budže i nim, so wón šbudži, wožiwu, — khiba so budže žižo pschepošdže.

Wožada Zug-Vangenrinne požwjeczi 11. po Eswj. Trojizy žwoj nowy wožadny dom a i nim žwoju nowu kapalu. 40 lět dolho bě jeje žedjenje po tym, měčž hódne měštno Božich žlužbow. Nětk je dopjeljene. 12. junija 1936 běchu twar wobšamkli a kónž augusta šapocželi; 13. oktobra žu šběhali a nětk požwjecžili. A wulka wožada je se žwje-dženškej wožadu, kotraž je se šdželow druhich wožadow naštała, žobuřwjecžili.

Biblisti pucžnik.

13. njedzela po žwjatej Trojizy. 22. augusta: Šopodač džešče: Šchto štejicže wy tudy žylicžki džen próšdni? Džicže tež wy tam na winizu. Matth. 20, 6. 7. — Mark. 7, 31—37. — 1. Kral 19, 7—13. — Powołany, požadany k trónej jehnjecža džu ja běhacž. Čžekacž, lěhacž wulke štrachi ma. Šchtož žo komdži, njebeha, njepšchindže do dohycža. Radošč, hěda tu na žwěcže woštai i daloka. K 496, 2.

Póndzela, 23. augusta: ... tej Knjes wutrobu wotewri, so wona na to kěžbowašče, šchtož wot Pawoła bu rěcžane. Šap. šk. 16, 14. — K. 480, 2. — Šil. 2, 14—30. — 2. Kron. 29, 1—11. 15—20.

Wutora, 24. augusta: Wulke a džiwne žu twoje škutki, Knježe, Božo wšchedomózny; prawe a wěrne žu twoje pucže! Šjewi. Jana 15, 3. — K. 606, 5. — Šil. 3, 1—11. — 2. Kron. 30, 1—20.

Šrieda, 25. augusta: Jesuž džešče k hrěšchnizy: Šej je wjele hrěchow špuschčene, dha je wona wjele lubowala; komuž pak mało špuschčene budže, tón mało lubuje. Luk. 7, 47. — K. 407, 9. — Šil. 3, 12—21. — 2. Kral. 18, 13—25.

Šchwórtk, 26. augusta: Šlaj, ja pschindu bórny; džerž, šchtož ty mašch, so by ničto njewjal twoju kónu. Šjewi. Jana 3, 11. — K. 492, 7. — Šil. 4, 1—9. — 2. K. 18, 26—37.

Piatt, 27. augusta: Teho dla praju ja wam: Wšchitko, šchtož wy prošncže we waschey modlitwje, wěrcže jeno, so wy to žame doščacž budžecže; wone žo wam budže štacž. Mark. 11, 24. — K. 499, 3. Šil. 4, 10—23. — 2. Kral 19, 1—19.

Šsobota, 28. augusta: Jesuž džešče k młodženzej: Čhješch-li bycž dokonjany, dži, pschedaj, šchtož ty šamóješch, a rosday to žame kšudnym ludžom, dha smějesch šchaz w njebjeřach; a pschindž a pój sa mnu! Matth. 19, 21. — Kol. 1, 1—14. — Špalm 50, 14—23. — Šdyž Jesuž cžehnje cže, bēž sa nim wjeřele! Šchtož Jesuž dawa cži, wot njeho i dźakom wšmi! (Zionške hłožy 330b, 1).

Šištowanje: Ša 14. po Trojizy: Šch. w B. — Ša 15. po Trojizy: W. w B. — Ša 16. po Trojizy: B. we W.Š.